

Dogodki

- BOŽIČ (25.12.):

Ponočnica in dnevna sv. maša ob 8. 30 uri;

- SV. ŠTEFAN (26.12.):

Praznična sv. maša ob 8.30 uri v farni cerkvi, ob 10. uri pa v Ivanjem selu, po njej pa blagoslov konjev;

- SVETA DRUŽINA (30.12.):

Praznična sv. maša ob 8. 30 uri, po njej posamičen blagoslov otrok;

- NOVO LETO (1.1.)

Praznična sv. maša ob 8. 30 uri;

URNIK SVETIH MAŠ

ponedeljek, četrtek, sobota:

19h (zimski čas 18h)

nedelja: 8.30

MOLITEV PRED NAJSVETEJŠIM

Je ob prvih sobotah po sveti maši. Pred sveto mašo je priložnost za sveto spoved.

ŽUPNJSKA PISARNA

Pisarna je odprta po sveti maši.

KRŠČEVANJE

Vpis: vsaj mesec dni pred krstom. S seboj prinesite rojstni list in družinsko knjižico.

Priprava: po dogovoru

POROKE

Zaročenci naj se prijavijo vsaj mesec pred poroko. S seboj naj prinesejo krstni ali samski list ter opravljen tečaj priprave na zakon. **V domači župniji redno prisostvuje poroki domači župnik.**

POGREBI

Uredite z mrliškim listom, nato prijavite pogreb v župnjski pisarni, zatem v pogrebnem zavodu.

Hvala ker namesto cvetja darujete za maše in cerkev.

blagoslovili naše domove, zato si pravočasno priskrbite blagoslovljeno vodo, oglje in kadilo. Naj molitev priključite nad naše domove Božje varstvo in pomoč! Sledi praznična večerja ter druženje ob jaslicah in božičnem dreveščku. **Vrhunec praznovanja je polnočna sveta maša. Vsi verniki, tudi otroci, se zberemo v cerkvi, da bomo pričeli najsvetejšemu trenutku naše vere – rojstvu Božjega otroka!** Nihče ne sme zamuditi tega odrešenjskega dogodka! Za vse, ki se imenujemo kristjani, je nedopustno, da ne bi prišli k ponočnici! Noben izgovor, od slabega vremena do utrujenosti, ne opraviči izostanka! Če pride Bog med nas, ne bodimo brezbrizni do njegovega prihoda, ampak ga pričakajmo z veseljem, pesmijo in hvalospevi! Pridite k ponočnici, zares prisrčno vabljeni, da bomo skupaj za najlepši praznik! Da bomo skupaj deležni Božjega miru in blagoslova! **Na Sveti dan, bo dnevna praznična maša ob 10. uri.**

SVETI ŠTEFAN (26.12.) Dan po Božiču goduje prvi mučenec in diakon. Na ta dan po starodavni slovenski navadi blagoslovljamo konje in druge živali. **Praznična sveta maša v farni cerkvi bo ob 8.30. Na podružnici, v Ivanjem selu, bo sveta maša ob 10. uri. Po njej bo tradicionalni blagoslov konj. Vsi odgovorni poskrbite, da bo pred cerkvijo vse potekalo dostojno.** Ta dan je tudi državni praznik, dan samostojnosti, zato molimo tudi za našo domovino!

NEDELJA SVETE DRUŽINE (30.12.) Naj bo našim družinam zgled Sveta nazareška Družina. Po maši bo blagoslov otrok, zato vabim vse starše, da skupaj pridete k tem blagoslovu, saj je tudi Jezus posebno rad blagoslovljal otroke, ki so prihajali k njemu. Sveta maša bo ob 8.30, po njej pa blagoslov otrok.

NOVO LETO - MARIJA SVETA BOŽJA MATI (1.1.) Prvi dan novega leta, izročamo Mariji v varstvo, kinaj nam izprosi Božje varstvo in pomoč. To je tudi svetovni dan miru. Slovesni pregovor pravi: «Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo!» Sveta maša bo ob 8.30.

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE (6.1.) Ta praznik nam spregovori, kako se je Gospod razdelil vsem narodom. Otroci naj k praznični maši ob 8.30, in prinesejo darove, ki so jih zbirali v adventu in jih položijo k jaslicam. Pri jaslicah bo nabiralnik, kamor boste lahko vsi farani darovali za otroke v misi-jonih, ob trikraljovski akciji. Bog povrni!

Dan prej pa je tretji sveti večer, ko blagoslovimo domove in molimo.

NEDELJA JEZUSOVEGA KRSTA (13.1.)

Pred prenovljenim bogoslužjem je bil praznik Jezusovega krsta skoraj neopazen. Nekoliko ga je sicer omenjalo bogoslužje praznika Gospodovega raz-glašenja, vendar se je sam spomin nanj obhajal osem dni kasneje, na delav-nik, 13. januarja.

Pokonciljska prenova je dala prazniku pomen, ki mu ga pripisuje Sveto pismo. Za Božičem in Gospodovim razglášenjem je zdaj praznik Jezusovega krsta tretji Božični praznik, ki ga obhajamo na nedeljo po Gospodovem razgláše-nju. Jezusov krst v Jordanu je že naznanjal in pripravljaj njegov dokončni odrešitveni krst, to se pravi, smrt na križu (prim. Lk 12, 50). S krstom je Je-zus tako rekoč uradno potrjen v svoji odrešenjski službi. Oče in Sveti Duh sta poroka da je res božji Sin in ga predstavita svetu, da bi svet sprejel njegovo oznanilo.

S krstom je Jezus začel delo našega odrešenja. S krstom tudi mi postanemo deležni tega njegovega odrešenja. Tudi za nas je krst sam po sebi le začetek in izhodišče našega poslanstva, kakor je bil za Jezusa njegov krst. Ves teži za dosego polnosti življenja v Kristusu.

S praznikom Kristusovega krsta se liturgično konča božični čas. Ima pa bo-žični značaj tudi še praznik Jezusovega darovanja (svečnica), ki je na 2. februr-ar postavljen zato, ker se takrat izteka štirideset dni po Božiču.

V naši ljudski zavesti in pobožnosti je pravzaprav šele takrat pravi sklep bo-žičnega časa. Zato navadno šele takrat pospravimo jaslice in nehomo peti božične pesmi.

Oznanila župnije Unec

Letnik XI, številka 9, 24. 12. 2018, ŽUPNIJA UNEC, Unec 57, 1381 Rakek;

TRR: SI56 0202 6025 6780 880

odgovarja: Gregor Gorenc, žpk., 051 / 388-065

VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV ZA BOŽIČNI PRAZNIK

Drage sestre in bratje in vsi ljudje dobre volje!

»Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji« (Lk 2,14), to je bilo oznanilo angelov s pesmijo, ki se je razlegala v sveti Božični noči po betlehemske poljanah in je pastirjem oznanila veselo oznanilo, da se je rodil zveličar, ki je Jezus, Gospod. To Božično sporočilo je tako pomenljivo, tako bogato in veličastno, da odmeva tudi v naš čas. Božična noč je noč veselja, hvaležnosti in upanja.

Skupaj z angeli smo tudi mi povabljeni, da slavimo Boga, ker je dober, zvest in usmiljen. V Božični noči še prav na poseben način doživljamo Božjo bližino, njegovo dobroto in ljubezen. Ob tem smo vsi povabljeni, da sprejmemo dar nebeškega Očeta, ko nam v teh dneh pošilja svojega Sina in s tem podarja našemu življenju nov smisel in kaže na pravo vs-ebino človeškega življenja. Naše življenje naj postane jasen odgovor na podeljeni neizmerni Božji dar, naj bo prežeto z ljubeznijo do Boga in z našo medsebojno ljubeznijo.

Življenje iz ljubezni namreč prinaša človeku mir, veselje in novo življenjsko moč, česar nam ta zemeljski svet ne more dati. Mir, ki ga prinaša Božje dete, ni sad kompromisov in našega trgovanja, ampak je v pravem pomenu Božji dar. V neusmiljenem ritmu vsakdan-jega življenja, ko nam tolikokrat zmanjkuje časa zase, za pristnejše medsebojne odnose, za dejanja ljubezni in dobrote, se vsaj za trenutek ustavimo pred novorojenim betlehemskim Detetom in dopustimo, naj se vsebina Božičnega sporočila dotakne naših src. Dopustimo, da to sporočilo ogreje, gane in ozdravi neštete rane, ki jih nosimo v sebi. Tako se bo v nas po Božjem dotiku začelo rojevati nekaj novega, lepšega in pristnejšega.

Naj oznanilo angelov iznad skromne betlehemske votline vsem prinese veselje, novo upanje in mir! Tega želimo slovenski škofje najprej vam, otroci, ki ste Jezusu najbližje ne samo zaradi mladosti, ampak ste mu blizu po svojem otroškem čutenju, iskrenosti in pristnosti. Prav tako želimo škofje doživeto praznovanje Božičnih praznikov vsem mladim, odraslim in ostarelim! Tudi vam, bolni, onemogli in ubogi, ki vas je življenje morda postavilo na rob družbe, želimo, da vas prevzame mir in ljubezen Božjega deteta. Jezus se je rodil za vsakega od nas kot Emanuel, kot Bog z nami. Slehernega želi potolažiti in prinesiti luč povsod, kjer je tema, da bi naše življenje po veri vanj dobilo novo vsebino in nov zagon.

Zato naj bo novo leto 2019 in sploh vsa naša prihodnost prežeta z bližino Božjega Sina, v skupnem prizadevanju za ustvarjanje okolja, ki ga bodo krasile kreposti miru, poštenja, domačnosti in dobrote. Obilje miru in Božjega blagoslova naj bo vedno med nami!

Vaši škofje

SVETNIK MESECA

24. december

ADAM in EVA

Na dan pred božičnim praznikom se Cerkev spominja svetopisemskih prvih staršev človeškega rodu – Adama in Eve. Ime Adam pomeni 'zemljan' ali 'prebivalec Zemlje', ime Eva pa 'tista, ki daje življenje' ali 'mati vseh živih'. Ob njuni usodi spoznavamo resnico, da je za velik greh (četudi enkrat) treba delati pokoro s trdim delom vse življenja. Njima, ki sta človeštvu nakopala preklestvo, stojita nasproti Odrešeniku in Marija kot soodrešiteljica. Cerkev v Adamovem grehu vidi 'srečno krivdo', ki nam je prinesla Odrešenika. Odrešeni in od Boga z njegovim lastnim življenjem hranjeni človek stoji višje, kot je stal prvi človek pred grehom. V Svetem pismu stare in nove zaveze je polno mest, ki se nanašajo na prvi človeški par. Evangelist Luka navaja Kristusov rodovnik do Adama, da bi pokazal, da je Kristus našega rodu. V pismih apostola Pavla je Adam simbol telesnega življenja in krivde, Kristus pa simbol opravičenja in nadnaravnega življenja.

V čem je veličina Božiča? V sveti družini Jezusa, ki prihaja, ter Marije in Jožefa. Te tri svete osebe so svojo voljo v polnosti predale volji Boga Očeta. Božič je zato predvsem praznik zmagoslavja volje. Marija je ob angelovem oznanjenju rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi« (Lk 1, 38) in sprejela materinstvo Emanuela. Jožef je v dvomih hotel zapustiti Marijo, a ko ga je nagovoril angel, je s popolno zaupljivostjo v Božjo voljo ostal. Dete, ki je na Božič varno v jaslicah, bo čez 33 let v vrtu Getsemani, svojo voljo brezpogojno izročilo Očetu: »Ne moja volja, ampak tvoja volja naj se zgodi« (Lk 22, 42). Kako drugače je to od velikega nasprotnika Božje volje, satana, ki je ob rojstvu Maziljenca kričal skozi Heroda: »Moja volja se zgodi!« – in dal pobiti novorojene dečke. Ko je edino vodilo lastna volja, tudi umor nedolžnega ni več ovira. Pekel je tulil takrat ob Novorojenem in tuli še sedaj: »Moja volja nad vsako drugo voljo!« Dovolj je, da stopimo na ulico, v službo, med ljudi, in bomo slišali v mnogih besedah ter razbrali v mnogih dejanjih herodovsko zakrknjenost volje v samo sebe. **Iskreno vam želim blagoslovljene Božične praznike in Novo leto. Odprimo se Novorojenemu, da bo po nas lahko uresničeval svojo voljo, ki nam bo v blagoslov. Če naj nas na praznik rojstva Odrešenika k čemu spodbuja sveta družina, potem naj bo to: »Ne moja, ampak tvoja volja, Gospod, se zgodi!«**

župnik Gregor

MISLI PAPEŽA FRANČIŠKA O OTROCIH IN DRUŽINI

Jaz v otrocih vidim prihodnost, blaginjo. Včasih sem ganjen že ob pogledu nanje, čeprav si prizadevam, da me čustva ne bi preveč prevzela. Veselje, ki ga izžareva otrok s svojim nasmehom, je lahko zdravilo tudi za odrasle. Ko vidim otroka, vidim nežnost; kjer pa je nežnost, tam ni prostora za uničevalnost. Rad bi ti povedal dogodek z nedavne sredine avdicence. Pred menoj se je pojavil mlad očka z ljubkim otrokom v naročju. Malček je pil mleko iz stekleničke in se zadovoljno smehljal. Zraven njiju je na invalidskem vozičku sedela njegova mama. Ko sem se jim približal, me je v hipu preplavilo njihovo veselje. Mlademu očku, ki me je nasmejan gledal, sem se zahvalil za ganljivo skrb za otroka in ženo. On pa je skromno odvrnil, da gre vsa zahvala njej, ki »vse naredi sama«. Ko sem se takoj nato sklonil še k ženi in jo pozdravil, se je zazrla vame in s prešernim nasmehom vzkliznila: »Blagoslovite me, oče, ker pričakujem še enega!« Pokazala je na svoj rahlo zaobljeni trebušček. Zares čudovit primer rodovitne ljubezni, ki premaga vse ovire, in pričevanja o tem, kako velik je Bog in s kako močnim upanjem nas navdaja! Moramo ga le zaznati, sprejeti in

spremeniti v veselje do življenja. To je »vaja«, ki jo lahko ponavljamo vsak dan. Med lastnostmi, brez katerih ne bi smel biti noben starš, bi omenil ljubeznivost, stalno pripravljenost otrokom prisluhniti, jih resno jemati, predvsem pa jih spremljati. To je zelo pomembna beseda. Čeprav imajo otroci svoje življenje, jih pri njihovih odločitvah starši lahko spremljajo, ne smejo pa namesto njih odločati. Starši morajo otrokom pri odločanju pomagati, ne pa jih omejevati. Tisti široki nasmeh otroka, ki povsem zaupa staršem, mi je v veliko tolažbo, tako kot verjetno vsem. In zdi se mi zelo podoben nasmehu starih. Oboji so odprti za življenje – eni na njegovem začetku, drugi pa na koncu. Ta drža jim je skupna.

STARKA, KI JE PRIČAKOVALA BOGA

Nekoč je živela stara gospa, ki so ji v pobožni molitvi minevale ure dneva in noči. Nekega dne je zaslišala Božji glas, ki ji je rekel: »Danes te bom obiskal.« Predstavljajte si njeno veselje in ponos. Čistila je in loščila, mesila in pekla. Nato je oblekla najboljšo obleko in čakala na Božji prihod. Čez čas je slišala trkanje in stekla k vratom. A bila je le soseda, ki jo je prosila zaščepce soli. Starka jo je odgnala: »Za božjo voljo, zdajle pa res nimam časa zatake malenkosti! Pričakujem Boga! Pojdi že, no!« in pred osramočeno sosedo zaloputnila vrata. Pa je spet potrkalo. Starka je pogledala v zrcalo, se uredila in tekla k vratom. A kdo je bil? Neki deček v preveliki vetrovki, ki je prodajal gumbe in toaletno milo po štiri denarje. Starka je izbruhnila: »Čakam ljubega Boga. Res ne morem. Pridi kdaj drugič!« In ubogemu dečku pred nosom zaprla vrata. Kmalu je potrkalo še tretjič. Starka je spet odprla in pred njo je stal razcapan starec, očitno v slabi koži. »Kos kruha, prijazna gospa, čeprav trdga ... In če si smem tu, na stopnicah vaše hiše, malo odpočiti,« je milo prosil. »Ne, ne! Dajte mi mir! Pričakujem Boga! Stran od mojih stopnic!« je rekla nejevoljno. Ubožec je odšepal, starka pa je še naprej čakala Boga. Dan je iz ure v uro bolj kopnel. Zvečerilo se je, Boga pa od nikoder. Starka je bila globoko razočarana. Končno je legla. Nenavadno hitro je zaspala in sanjala. V sanjah se ji je prikazal ljubi Bog in ji rekel: »Danes sem te že le trikrat obiskati, in nobenkrat me nisi sprejela.«

DOGODKI PRED NAMI

SVETI VEČERI (24.12., 31.12. in 5.1.) so večeri molitve in klicanja Božjega blagoslova nad vso hišo. Ob večernem zvonjenju Ave Marije, se družina zbere pri jaslicah ob molitvi. Takrat tudi pokropimo in pokadimo domove. Kadilo in blagoslovljena voda bo na razpolago v cerkvi in pisarni. Naj ne bo to le navada, ampak izraz naše vere v moč Božjega blagoslova in Njegovega varstva.

BOŽIČ (25.12.) Božično praznovanje bomo začeli na sveti večer, 24. decembra, z večerno sveto mašo ob 18. uri, pri kateri se bomo zbrali vsi verniki župnijskega občestva. To je maša svetega večera, s katero vstopamo v skrivnost najlepše noči, v kateri nam je rojen Gospod. Po končanem bogoslužju bomo s praznovanjem nadaljevali doma. Najprej bomo

MISEL ZA ŽIVLJENJE

Pred Bogom ni nihče velik in odrasel; tu smo vsi, prav do konca svojega življenja, otroci. Če pa smo že pozabili, kako je treba biti otrok, se moramo tega spet naučiti, da bomo mogli priti v nebeško kraljestvo.

(Dominik Thalhammer)